

до Атина една свещена маслинева горичка, посветена на богиня Атина. За тоя празникъ отъ тая горичка донасяха клончета за вѣнци. Подиръ насъ дойдоха простонародни пѣвци (рапсоди), който очудваха слушателитѣ съ своитѣ старовѣмски жални народни пѣсни.

Най-сетнѣ празникътъ се завърши съ едно грамадно шествие. Цѣлиятъ народъ се събра извѣнъ града. Всички се наредиха въ дълга върволица. На чело на шествието се турѣха всички атински момичета въ бѣли дрехи, съ вѣнци и цвѣтя на глава. Най-хубавицитѣ момичета, както и най-добритѣ, вървѣха най-напрѣдъ. Подиръ тѣхъ вървѣше музиката и народътъ, сетнѣ великолѣпно облеченитѣ старци съ маслиневи вѣйки въ ржцѣ, задъ тѣхъ вървѣха селянитѣ, по-сетнѣ старитѣ храбри войници съ копия и щитове, а най-сетнѣ конницитѣ и пѣхотнитѣ войници. Въ шествието не се допускаха робитѣ, нито тѣхнитѣ дѣца. Ала тѣ вървѣха отъ страни и се радваха заедно съ насъ.

Ученицитѣ отъ разнитѣ училища образуваха голѣмъ хоръ, който пѣеше прѣдъ момичетата. Освѣнъ това всѣка група пѣеше по пжтя хвалебни пѣсни въ честь на богиня Атина. Това бѣше една рѣка отъ пѣещи хора, протегната отъ стѣнитѣ на града до Акрополъ.

Посрѣдъ шествието, на окиченъ съ цвѣтя корабъ, много изкусно направенъ, като да се движи по вода, возѣха новата божествена одежда, която бѣха ушили най-богатитѣ атински дѣвойки отъ фина материя. По одеждата бѣха вшити шевици съ разни картини и събития.

Въ шествието бавно се движеха бѣлобради